

JÖVŐNK

A „BUDAPESTI PINCZÉREK SZAK- ÉS MUNKAKÖZVETÍTŐ-EGYESÜLETÉ-NEK
HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII., Dohány-utca 40.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Szerkeszti:

HOCH LAJOS

a szakegyesület választmányi bizottságának elnöke.

Megjelenik minden hó 1-én s 15-én.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 kor., félévre 5 kor.

A szakegyesület tagjai havonta 20 fillér lapülteket fizetnek.

Pinczerek! Testvérek!

Őszszel lesz megtartva az első országos pinczér kongresszus, értve olyan kongresszus, mely komolyan és mélyrehatóan fogja ügyeinket minden irányban tárgyalni. Ezen kongresszuson fogjuk első sorban a pinczerek szakképesítésének ügyét, továbbá a munkaközvetítés országossá való szervezését, és mi leginkább valamennyiünknek hasznára lesz, a Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesületét Országossá tenni.

Pinczerek! Testvérek! mind ezeken kívül nagyon sok megvitatni és rendezni való kérdések lesznek és hogy igazán komoly munkát végezhessünk már most nyilatkozatok, s az indítványok megtételére jó eleve készüljete, a kész indítványok még a kongresszus előtt szaklapunkba lefognak közlötetni, hogy mindenkinek fogalma legyen előre arról, hogy mily indítványok kerülnek megvitatásra, tehát felkérjük azon tisztelt szaktársakat kik az eddig megállapított napirend alapján hasznos és célirányu indítványokat tenni szándékoznak, hogy azt az előkészítő bizottságnak szerkesztőségünk címére beküldeni sziveskedjenek.

Szaktársi üdvözzel!

az előkészítő-bizottság.

Tömörüljünk!

A kulturális élet rohamos fejlődésével egészen átalakult az emberi társadalom gazdasági élete. A szükségletek folyvást szaporodnak és mindinkább fokozódnak a megélhetés nehézségei. Mérhethetlen arányokat ölt a tőke hatalma, míg a munka értéke mind jobban devalválódik.

A hol az előtt száz meg száz iparos — egy műhelyben, melyet sajátjának nevezett, eszközökkel, a melyek az ő tulajdonát képeztek — értékesítette erejét, tehetségét, ott most a tőke állít hatalmas gyártelepet compilkált gépekkel felszerelve s üldözi ki a boldog megelégedésben élő munkásokat a saját műhelyökből és kényszerít őket arra, hogy munkaeorejüket a tőkének rendeljék alá csekély bérért.

Ez így örökké nem tarthat! Honnét várják a munkások nehéz, bizonytalan helyzetük megoldását? Nincsen senkijök! Elszigetelten állanak, magokra hagyatva a társadalomban! És nincsen semmijök, csak természetadta izmaiknak ereje! Amíg munkában vannak, kötve tartja őket teljesen a nehéz munka, ha pedig szünetelnek, tehetetlenné teszi őket a nyomorúság!

Az államhatalom világ politikával foglalkozik, a magas politika emésztí fel erejét; ha kezdeményez is valamit a munkások érdekében, alig bírja túlhaladni a pusztá jóakarát megnyilvánulását.

A munkások csak magukra támaszkodhatnak! Csak maguk dönthetnek sorsuk felett!

Amit nem tehetnek meg az egyesek, ami nem sikerül az itt-ott fellépő lokális csoportoknak, azt megtudja teremteni a közös sors által egymásra utalt munkásoknak összszége!

30.000 pinczér teljesíti fásztó munkáját ebben a társadalomban; 30.000 pinczér érzi, hogy helyzete nem felel meg sem intelligenciájának, sem annak a szolgálatnak, a melyet a társadalomban teljesít.

Ha 30.000 munkás polgár egy akaratban összeforr, olyan hatalmat képvisel, a melylyel számolni kell a társadalomnak, az államhatalomnak egyaránt!

A „budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő-egyesülete” kibontotta a zászlót! Erős férfiak vették azt kezükbe! Meg van bennük a képesség és elhatározás arra, hogy azt keresztül vigyék a megindított küzdelem minden viharain!

Ide sorakozzatok magyar pinczerek! csopor-
tosuljatok ezen zászló alá! Szeptemberre hívjuk
össze az ország összes pinczéreit kongresszusra.
Budapestre, ez a kongresszus már találja ugy ezt
az egyesületet, mint egy tömör sziklafalat, mely
biztosan daczol minden viszontagsággal, mely ha
megmozdul, imponál erejével, ha megindul, ke-
resztül tör minden akadályon, ha előre tör, meg
nem állítható utójában, míg el nem érte kitűzött
céljait, jogos óhajtsáit!

Erkölesi és anyagi helyzetünk javítását tűztük
ki célul; s két nagy dolog az, amit ezen cél
elérésére mindenk előtt és gyorsan meg kell válo-
sítanunk. *Ki kell vívnunk, hogy iparunk gyá-
korlása szakképesítéshez legyen kötve*, mert
nem tűrhetjük tovább télenül, hogy ép a mi
szakmánk legyen asytlama a társadalom valamennyi
elzüllött existenciájának. Nem tűrhetjük to-
vább télenül ezt az indokolatlan inváziót, ezt a jo-
gosulatlan concurrencziát!

Azután *függetleníteni akarjuk magunkat
a helyközvetítők hatalma alól!* Teremtettünk
egy központot, a szak- és munkaközvetítő egyesü-
letet, ez fejleszszik tovább, oda tömörüljünk
valamennyien, hogy a vendéglősök és kávéosok,
kik igényt tartanak szolgáltatáinkra, ott — a saját
otthonunkban keressenek fel bennünket és nem a
helyközvetítők buja tanyáján, ahol nem azt nézik,
ki az érdemesebb, ki az alkalmasabb, az állásra
szorultabb, hanem csak azt kérdezik: ki ad többet?

Atléptünk a 20-ik századba! A szégyen pirja
futja el arcunkat, ha csak rá gondolunk, hogy a
cselédekkel járjuk versenyt naposszat a cseléd-
szerzők tanyáit, hogy ezeknek vadászszuk kegyeit,
csak azért, hogy oda ereszzenek bennünk is, a
hol árverezés alá bocsátják az állásokat.

Pinczerek! Tömörüljetez kibontott zászlónk
alá! Legyen ott mindegyik a küzdelem terén s ne
találjon megnyugvást senki, amíg el nem értük a
két óhajunk megvalósítását.

E kettős célzért vegyük fel most a küzdelmet,
váltvete egyesült erővel, törvényes eszközökkel;
mi vezetünk benneteket ezen nemes küzdelemben,
meggyőződésünk egész hevével, az igaz ügybe
vetett bizodalom egész elszántságával!

Brutus.

HIVATALOS RÉSZ.

Kivonat a választmányi határozatokból.

*Azon tag, a ki kísérletet tesz arra, hogy
az irodavezetőket bármely öszszeggel is meg-
vesztegesse — minden további eljárás mellő-
zésével — kizáratik.*

Figyelem!

Felkéretnek a munkanélküli tagok, hogy vásár- és
ünnepnapokon délután is látogassanak be az egyesületi
helyiségbe, mert minden esetben kevés az alkalma-
zottak száma.

Értesítés.

Értesítjük egyesületünk pártfogóit, a t. főnökök urakat,
ugyszintén az egyesület t. tagjait, hogy **Konya Sándor és
Blum László irodavezetők június hó elsejével állásuktól
felmentettek és az egyesülettől semmiféle megbízással, felha-
almazással nem bírnak.**

Hoch Lajos
elnök.

Díjtalan jogi támogatást nyújt egyesületünk tagjai
számára, minél fogva értesítjük t. tagjainkat, hogy a
munkaviszonyból folyó peres ügyek, valamint az ügy-
nőkök ellen felmerülő panaszait az egyesületünk ügyé-
szénél Dr. Breuer Miksa ügyvéd úrnál mindenkor azt
jelentsék be.

A szakegyesület könyvtára.

Szakegyesületünk egy könyvtár létesítését vette eszbe.
Felkérők szaktársainkat, szakközönségünket, hogy ezen
könyvtár részére könyveket adományozzanak.

Felkéretnek az igen t. tag urak, hogy lakásválto-
zásukat mindenkor idejekorán jelentsék be az egyesületi
irodában.

**Az elutazó tag urak felkéretnek, hogy
mielőtt elutaznának személyesen jelen-
kezni sziveskedjenek a szakegyesületbe.**

Bűnlajstrom.

Mult év végén Braun Sándor szaktársunk felszólítást
kapott hivatalos uton az iránt, hogy az ügynőkök ellen fel-
merülő panaszokat gyűjtse egybe és szolgáltassa át a fő-
kapitányságnak. Ez megtörtént, megindult a hivatalos eljárás,
mely megiehetős nagy szorgalommal folyt.

Ez év elején pedig egy „Nyilát levél” című röpirat
jelent meg Hercegz Kálmántól, ki szintén a legöszintébb
szavakkban fejtegette az ügynőkök merhetetlen gaszágait.
Mindezen körülmény oktaifússá tette ügyünk komoly helye-
zetét, s ma végre a kellő tanu kihallgatás után megkezdődtek
a végtárgyalások.

Ezen tárgyalások eredményéről a következőkben
számolunk be.

I. n. a. p.

Förster János panaszja Hirschkovits Jakab ellen,
míszertin 1900. év október hóban az Otthon kávéházban
való elhelyezésért 100 koronát fizetett s miután még 100
koronát nem volt hajlandó fizetni, állásából kiúrtta.

Ítélet: Hirschkovits Jakabot 20 korona pénzbírságra
vagy egy napi elzárásra és a közzétetésért kapott díj
többletének (34 korona) visszafizetésére. Megfellebbeztetett.

Hoch Lajos panaszja Blau és Hirschkovits ellen, mí-
szertin a New-York kávéházban való elhelyezésért, két
résztben száznegyven korona közzététési díjat követelt és
kapott.

Ítélet: 1879. évi kihágási törvények 40. szakasza
értelmében, az ipari kihágás elévült; **de utasítja a panaszost,
hogy a közzététőnek fizetett díjtöbbletért indítson polgári
párt.**

A tárgyalások június hó 28-án folytatódott s legköze-
lebbi számunkban beszámolunk.

* * *

Mi nem is próbálunk szavakat találni a napi sajtó
rokonszenvének azon spontán megnyilatkozásának megkö-
szönésére, amelyet a június hó 21-én tartott előjárásúgi
tárgyalás után érdektünkben tanusított. Egyesületünk elnök-

sége méltó módon fejezte ki az összes Szerkesztőségnekél halálját, köszönetét, a magyar pinceszég nevében.

Mi itt szerény tollunkkal csak arra szorítokozunk, hogy regisztráljuk a fővárosi hírlapok egyes cikkeit, hogy ezek a reánk nézve feledhetetlen sorok az egymást eltemető napi események közül továbbra is fenn maradjanak.

Kezdjük a sort az „Esti Újság”-gal.

A pinczérek zsarolói. A pinczérek elhelyezésével nagy visszaélést követ el egy sereg ember, a ki semmibe se veszi a törvényt s horribis adót szedeget alkotzatolait. A helyszerzőről szóló szabályrendelet tizenhat korona maximális közvetítő-díjat állapít meg, a kelletlen ügynökök azonban tízszeres árt kérnek a pinczérelőtől egy-egy helyért. A helyszerző ügynökök közül számos olyan is van, a ki egyuttal kávé is, a mi a törvény szerint maga is kihágás, mert módot ad az alkalmazottak megszarolására.

A „Magyar Hírlap” egyszerre három cikkben is foglalkozott velünk.

Az újdonságok rovatát bevezető önálló cikket, az első mely itt következék:

Paraziták. Folyvást arról beszélünk, annak örvendezünk, hogy milyen szépen terjed világszerte a civilizáció, aminek a magaslataira eljutni minden embernek legnagyobb törekvése; s mégis lépten-nyomon olyan jelenségeket látunk, tapasztalunk, amelyek nem nyugtatnak meg bennünket arra nézve, hogy az a fejlődés, amely felé haladunk, minden irányban csakugyan áldásos.

Az ember nem olyan felebarátja az embernek, aminek az írás szavai szerint lennie kellene. A kapzsi önzés szerzetelenség uralkodik, s mindennapos dolog, hogy jelentéktelen anyagi okok miatt kerülnek veszedelmebe, sőt pusztulnak is el emberletek. Ezeket a veszedelmeket embert okozza embertársának, nem érezve emellett sem megbánást, sem semminemű lelki-furdalást.

Annál e tekintetben a megrögzött visszaélés, hogy még jelentőséges esetek is szinte nyom nélkül tűnnek el a napi élet forgatagában. Megszoktuk a sok rosszat, a sok infamiát, s nem igen szeretjük magunkat nagyobb érdeklődéssel a beavatkozásig izgítani, a minék egy sem reméljük különös sikerét.

A reménytelenségnek ebben az iszapjában be sok jóalkarat fenclétt már meg, aminek komoly törekvéssel sikeres munkája lehetett volna.

Ezuttal egy sereg jóra való munkásember szivtelen kizsárolásról van szó, s a kizsárolózásnak arról a meglepő módjáról, ami olyba tüneti fel a helyzetet, mintha hatóságai szemhuntyás emellett történne a sok csunya visszaélés.

A budapesti pinczérestételek olyan idegen parazitái vannak, amelyek valósággal bárbar módon szedik ki ennek a munkásszótálynak a zsírtját.

Egy sereg helyszerző a legkörmönfontabb uszortát tizi a pinczérekekkel, s nem érvén be a törvényt által a helyszerzésért biztosított nagyon is tisztességes díjazással: tízszeres sőt még többszörös pénzt követelnek azoktól, akik elhelyezés végett hozzájuk fordulnak.

Mint ahogy pedig állást kapni, legalább valamirevalót, mai napság elég nehéz: a szegény istenadta pinczér fizet, mint a köles; odajá utolsó garasát, sőt még adósságot is csinál, csak hogy megvásárolhassa a helyszerzőtől a jó helyet, ahonnan rövid idő múlva megint kiteszik a szűret, mert a helyszerző intrikái, a kávéház- vagy vendéglő tulajdonosának másik, jobb pinczért kinal, ajánl. A kávé lépre megy s a régi pinczér helyett kerül hozzá olyan új, akin azután ő maga igyekszik tudani hamarabb.

A helyszerző örül és öszedörzösi a tenyerét. Ő az egyetlen, a ki ebből a gyors változásból uszarakomatot huz, olyat, aminőt csak a hírdet árverési hiénák tudnak még áldozatukól kizsorienti.

Íme a civilizáció nagy áldásai mellett a kenyérkereset roppant versenyével járó veszedelmek.

Az erkölcsök nemesítésének a szent gyegyerét magában véve — sajnos — nem lehet eléggé biztosítékul tekinteni az ilyen bajok megszüntetésére ellen, amár áldásos

hatását ki vonná kétségbe? A hatóságoknak kell itt megtennie a magáét, addig is, amíg a munkaadók és a munkakeresők az ipar minden ágában meg nem teremtik a minél következőlenebb érintkezési módokat. Hisz, ha van pinczéregyestület, aminthogy van, és van vendéglősök és kávéosk egyestülete is, mily könnyen juttathaták ezek egymáshoz egy a keresletet, mint a kinalózat. A lelkiismeretlen helyszerzőknek pedig felkopnák az álluk mindenkorra. —ny.

A második cikket szintén figyelmünkre méltó, mert valóban nagy igazságokat tartalmaz. De szőljön a cikket maga.

A pinczér. Néhány lelketlen közvetítő-ügynöknek leleplezett manipulációi végre aktuálisá tették a pinczérek ügyét is. Csoda, hogy amíg minden osztály meghallgattatásra talál a nyilvánosság előtt, a modern élet e szálnalmas áldozatának bajai közömbösen hagyják a társadalmat. Pedig talán senkinek sincs akkora szerepe a fővárosi ember életében, mint épen a pinczérnek. És hogy ez a szerep nem is oly jelentéktelen, azt a garson-emberek mondhatják csak meg, alkínl a családi élet minden gyöngvédségt, gondosságát is meleg kényelmel pótolja a figyelmes, ügyes pinczér. Hogy mégsem találnak arra az elismerésre, amelyre nehéz munkájukkal olyannyira rászólagnak, annak első sorban a kávéosk az okai, akik még mindig a borralvó-rendszert tartják fenn. A pinczérek kénytelenek tehát e meglázó formában vágni zsebre fáradságuk jogos díját s a közönség a meglázást a pinczérrel érezeti, mintha bizony a pinczér nem szivesebben fogadná a gazdájától az előre megállapított, méltányos bért. Amint halljuk, a pinczérek egyestülete a helyközvetítő-ügynökök kiküszöbölésén és még sok egyéb reformon dolgozik, de a hasznos czéh bajait csak az orvosolhatná, ha mindenekelőtt is a borralvó elűrésével az egyéb foglalkozási ágak megbecsült színvonalára emelnék a pinczérek testületét.

Harmadik cikkében a „Magyar Hírlap” a tárgyalás lefolyást hozza.

A „Pesti Napló” kitünő tollu munkatársra pedig így emlékded:

Pszt! Pszt! Ez a pinczérek megszóltatása a modernizált Budapest szótárában. Mert amígta beütött nálunk a demokrácia, azóta mindenki új akar lenni a kétkrajczáros borralvóval. Úr pedig kétféleképp lehet az ember. Vagy önmagát becsüli meg, vagy pedig az embertársát alázza maga alá. Az olvasó tisztában lehet mindjárt, hogy az első mód vajmi nehéz. A másodikhoz ellenben nem kell egyéb, csak egy pinczér és két krajczár, amit a tálczára dob az ember fonséges urasággal.

Most azután a rendőrség rájött, hogy még ebbe az alantas állásba sem kerülhet egykönnyen az ember és hogy vannak szentmének, akik a krajczáros borralvókat is megdömszárják hely-közvetítési díj címén. Fölkeresik a faczér pinczért, állásba juttatják és ennek fejében lekötik maguknak az áldozat sok-sok éjszakai keserves szerzeményét, többnyire a törvényes köztétési jutalek tízszeresét is. Kár megneveznünk ezeket az urakat, hisz ismerjük őket a kávéházakból, ahol naphosszat üldögélnek egy pohár víz mellett, amíg az egész világ munkája után ló-fut. Existenciáik, amelyek inkább lustán, mint vakmerően vágnak neki a bizonytalanságnak és a szivarjukat rávga jesik a dolgos embert, akik belekapaszkodva, keresztlit vitethetik magukat néhány nap nélkülözésem. Existenciáik, amelyek a munkás- és munkaadó közé furakodva, két kézzel orozzák kétfélel a prédát, amelyet közvetítési díjnak neveznek, holott inkább szétválasztanak, mint közvetítenek. Existenciáik, amelyek abból élnek, hogy kiháricsollják a munkát kereső munkás szerzementes tartózkodását és a munkaadó válogatós flnyásásgát. És hogy itt is, ott is növeljük jutalmora éhes érdemüket, itt is, ott is olyan mesterséges akadályokat gördítenek a munkás és munkaadó közé, amelyeknek rejtek-utain csak ők tudják egymáshoz vezetni a „felek”-et, akik a közvetítő nélkül könnyű szerrel egyeznének meg.

A dolgozó világ e falánk dögöltől sajnos, csak a távol jövő szociális állama fogja megszabadítani az emberiséget, de hiba volna, ha az aktuális eset nem irányítaná a társadalom résztvevő figyelmét a pinczerek szerencsétlen czéhére. Ha igaz az, hogy a munkának hasznos volta juttat elismerést és becsületet, akkor a kultürembernek kötelessége volna magához emelni a talantársadalmi helyzetéből a pinczert.

Ugyan mit szólna ön, tisztelt garszon úr, akinek a sors csupán egy rideg hónapos szobát juttatott földi lakóhelyül és aki munkája, szórakozása közben csak az „adsza-nesze” könyörtelenségében részesül, — ugyan mit szólna ön, ha egy napon üresen találja a megszokott kávéházát és nem üdvözölné ott ismerős mosolyával a megszokott pinczert? Ugyan mit szólna ön, ha egy automatá alós nyílása tolná ön elé a kávé, a mülyhöz? Ugyan mit szólna ön, ha a senki sem hozná önnek a kedvenc lapját, senki sem kérdezné, hogyan aludt az éjszaka és miért van bekötte az ön nyaka? És önk mind elkenyvezetett modern emberek, akik sem otthon, sem a mülyhöz nem élvezhetik a kényelmet, — mit szólnának önök, ha egy napon nem adának meg önöknek a mód, hogy legalább egy óriéskárá élvezzék a kávéházban a nagy urak gondtalan jölét és kényelmét?

Talán merésznek fogják találni, amit mondok, de művészetnek tartom a pinczér foglalkozását. Ó is az emberi kedély hurjain játszik, akar muzsikusz vagy színész, és ha derüs arcu vendéget látok kijönni reggel a kávéházból, tapsolni szeretnék, mint ahogyan a nagy művészeknek szokás:

— Bravó Zsán! Ez a jökdév az ön alkotása?

N. E.

Bravó annak is aki e sorokat írta.

Szeretnénk az összes hírlapok közleményeit sorjában leközlödni, de ha lapunk még egyszer ily terjedelmes lenne, még akkor sem volna elég.

Azért kell rövidre fogjunk a reprodukciókat, hogy felelthessük meg a követeléseket is.

A „Pesti Hírlap” „A pinczerek piéczái” czím-
mel tesz megjegyzést az úgynökök üzelméire és közli az egész tárgyalás lefolyását.

A „Budapesti Hírlap” „A pinczerek zsarolái” czím-
mel ismerteti helyzetünket terjedelmes czikkben.

A „Budapesti Napló” „A helyszerzők zsarolási” czimet adta referatát.

A „Neues Pester Journal” pedig „Die Wampyre der Kellner” czim alatt írta.

A „Politisches Volksblatt”, „Die Schrecken der Kellner”, A „Neues Politisches Volksblatt”, „Kellner und Vermittler”, A „Budapester Abendblatt” hosszabb czikkben, és végül a „Pester Lloyd” „Gegen die Dienstvermittler” czim alatt írtak kivétel nélkül elítélőleg, legerősebb szavakat használva.

Igazságos ügyünk ily hatalmas pártfogását látva, bizalommal nézünk a jövő elé, s bátran megünnöljük a további harcunk, mert hiszen a legelősebb, a legigazságosabb s a leghatalmasabb faktor a fővárosi sajtó megmutatta, hogy védzárnyai alatt biztos menedéket talál önmagára utalt jobb létért harczoló elnyomott szakmánk.

LAPSZEMLE

A „Pesti Napló” június hó 20-án megjelent számában olvastuk a következő czikket:

Pinczér-gimnázium. Minél tovább élünk, annál inkább művelődünk és minél civilizáltabbak leszünk, annál bonyo-

lultabb lesz az életünk. A régi időkben még megtörténhetett az, hogy irni-olvasni tudó emberekből praktikus uton-
visszák és bizonyítványok nélkül, magasrangú hivatalnokok
leltek, manapság ellenben már a legkisebb állások is vizs-
gákkal vannak körülbástyázva. Érettséget kell tenni a bér-
kocsisnak, a fodrásznak, sőt újabban a pinczereknek is.
Ma volt a pinczér-gimnázium érettségi vizsgálatá, melyen
Gundel és Glück vendégfői főtanfiktók kérdeztek az
ölkormányi pinczértitukat, vagy máskép ptkolókát. Még a
kormány is képviselve volt Mártonffy miniszteri taná-
csos személyében. A pinczér-jelöltekg nagyszerűen megfe-
lelték minden kérdésre, amit az általános műveltség köré-
ből tettek fel nekik. Ha elgondoljuk, hogy a műveltség
évről-évre mindinkább terjedni fog a pinczerek világában,
ugyanancs eruditus emberek kell annak lennie, aki ma-
holnap megállja majd a sarat a pinczérrel szemben. Kép-
zeljük el, hogy két, három, négy év múlva becses tudat-
sánjuk bevetődik valami kávéházban nevezett muza-
csarnokba, ahol az utolsó pinczértitú is pinczérügyetemet
végezt.

— Hozzon egy pohár viskít, — mondjuk majd a pinczérnek.

— Ütsik méltóztatik? — javít majd ki ő bennünket.

— Aztán hozza ide azt a francia képes lapot.

— A Lililüstrazsziót parancsolja? — kérdi majd kellemes orrhango.

— Nem; azt, a melyik ott hever.

— Az, kérem alásan angol újság, a Bleik end Ut.

— Hozzon hát egy magyar lapot.

Mialatt az újságban lapozunk, a pinczér hátunk mögött fog állni udvariasan.

— Hogy az ördög vinné el ezt a fene Kithéner, — kiáltunk fel olvasás közben.

— Kérem, Kicsinör! — javít ki a pinczér.

— Hát ez meg miféle dolog megint? Az ördög tudja elolvasni. Pinczér! talán maga tudja.

— Igenis, kérem alásan. Jöniversziti eksztenis, magyarul: szabad egyetem. Pompás eszme! Már ször Walter Relif sürgette és . . .

— Hozzon vizet.

— Igenis, alásan.

Elkölő pinczértünk nem sokára visszatér a vízzel és szől:

— Hoztam vizet parancsára, uram, de jó lélekkel nem ajánlhatom. Az ilyen meleg időben még a filtrizott víz is a gonokokkuszok millióját tartalmazza. Dr. Insecten-mayer berlini orvosi tekintély ilyen esetekben azt tanácsolja, hogy igyunk maraszint, vagy ló dó vit.

— Hát hozzon inkább az előbbiből. Hogy is híjják?

— Alfonz.

— Nem magát, de azt az italt. Marhakarzinó vagy mi.

— A, vagy ugy! Maraszint, kérem alásan.

Tudtam, hogy valami karzinó. Hát hozza. És kistül, hogy közönséges édes pálnka. Ezután a családás után fizetni és nem sokára távozni fogunk. A tálcám ott hagyjuk garasunkat a pinczérnek, de ő nem hagyja majd annyiban:

— Uram, mindeneset köszönöm a borraivól, bár európai tekintélyekre hivatkozhatom, hogy ebben az emberi méltóság lealacsonyítása foglaltik. Mindazonáltal elfogadom, de csak mint barátságá jelét. Egyébként van szerencsém meghívni tudományos egyesületünk mai ülésére, hol éppen erről fognak diskuszziók folyni.

— Alászt! . . . jónapot.

A czikkben foglaltatnak tények, melyek már manapság is fennállanak, t. i. hogy a pinczérnek felvilágosítással kell szolgálni valamely étel vagy italról a vendégeknek, sőt női vendégeink — sajnos bár — a legtöbb esetben szorulnak a pinczér felvilágosítására, sőt velen megtörténik, hogy oly közönséges ételről kellett női vendégnek részletes felvilágosítást nyujtanom, hogy szinte magam megrösteltem „női”

Vegyünk csak „Pinczér“-gyujtót.

vendégem tudatlanságát, sőt határozottan merem állítani még azt is, hogy sokkal több női vendégnek kell egyszerű ételek készítése módjáról magyarázatot adnunk, mint férfiaknak.

A ezek gyönyörű tetelei közül csak egyet (sajnos) nem mondhatunk;

— Uraim, mindenesetre köszönöm a borroválót, bár stb. stb. . . .

Kartársaimhoz.

Az alábbi érdekes és reánk nézve dicsőséget jelentő cikklet Braun József Kaposvárról kávéház úr küldötte be lapunk szerkesztőségének, néhány sor kísértében, a melyek ide írtakunk, mert őszinte örömeinket szolgál beszámoló kivánságunk jutalmával:

„A midőn köszönetemet fejeztem le ama példás és mindenben kielégítő munkaközvetítés iránt, a melyet tapasztaltam, a tek. Szerkesztőség figyelmébe ajánlom cikkkezemeket.”

„Segíts magadon s az Isten is megsegít” E jelszót kell nekünk is az oly hosszú évtizedekben keresztült elhagyatott és semmibe vett pinceszereknek alkalmaznunk, hogy jövőnk jobb legyen, mint a milyen volt múltunk, hogy mi is élvezzük fáradságos, keserves munkánk jutalmát, hogy mi is részeseiünk többi embertársaink részéről amaz elismerésben, a mit egy nehéz pályát tisztességesen betöltött tagja a társadalomnak megérdemel.

S a küzelem a létért, s a fáradozás a boldogulásért czélna fog vezetni; czélna vezet, de csak úgy, ha nem hagyjuk magunka vezéreinket, ha istápoljuk az általuk alkotott intézményeket s ha egy testtel, egy lélekkel — híven és kitartással — tisztán az ideális és szent célt tartva szemünk előtt, küzdünk igazainkért.

Czélrt érünk: Ha követjük vezéreinket, kiket a mi érdekeinkben folytatott buzgó s kitartó küzelem emelt arra a polczra, a mit elfoglalnak. Bizhatunk bennük, hisz csak jót akarnak nekünk, hisz küzdelemből reájuk semmi anyagi haszon sem hárulik, mert az ő munkájuk az özetlen férfiak munkája.

Czélrt érünk: Ha istápoljuk az általuk alkotott intézményeket — melyeknek egyik legkimagaslóbbjáról a „Munkaközvetítő Intézet”-ről akarok most szólni.

Kevésnek s gyöngének érzem én magamat arra, hogy esetlenül képes lennék mindazon erkölcsi s anyagi hasznokat, a mik ez intézmény létesítésével s működésével együtt járnak, de mégsem foghatom magamba amaz örömet, a melyet ennek a Munkaközvetítő Intézetnek igazán özetlen és dicsőre méltó — a maga némben szinte páratlanul álló működése bennem felkeltett. En, ki magam is számtalan alkalommal kényszerítve valék a Schlesinger, Pollák s én nem tudom még micsoda nevű úgnőki, elhelyező irodákhoz fordulni, mint a Budapesti Pinceszerek szak- és Munkaközvetítő Egyesület tagja, ehhez az intézethez fordultam legközelebb s igazán elbámultam azon a nagy buzgóságon s azon az igazi özentelenségen, a melyvel igényeimet — a legnagyobb megelégedésemre kielégítették.

Megszabadultunk végre tehát az úgnőki irodáktól! Nem kell a szegény pinceszerek avagy pinzernőnek többé ama szipolyozóhoz fordulnia, a kik felhasználják a munka keresők kétségbe esett helyzetét, s bússám fízetették meg az érdeklükben tett szolgálataikat, a mely bizony sokszor kutyát se ért. Ismerjük a közvetítésért fizetett horribilis díjakat vagy a munka kereső, mint a munkást kereső részéről. De hát mit tehettünk? Ki voltunk szolgáltatva ezen úgnőki irodák teljes önkényének s tudok számos esetet, hogy a végső szükség — az éhezés küszöbén álló nem egy pinceszér, vagy pinzernő kénytelen volt utolsó értékét — gyűrűjét, óráját vagy fülbevalóját — zálogba csapni s az érte kapott pénzt a közvetítőnek adni azért, hogy az egy oly helyre szerezte el őt, a hol még a megevo falatját is keseréven meg kell szolgálnia.

Most hát Uraim ne panaszkodjanak arról, hogy kihasználják önöket az úgnőkök, ne forduljanak hozzájuk, hisz nélkülözhetik őket. Föl van állítva a Bpesti Pinceszerek szakgyűlésének kebelében a Munkaközvetítő Intézet, a mely csak május hónapot tekintünk, 627 embernek adott kenyeret, illetőleg ennyit segített munkához. Mily szép szám! Mily szép munka! Pedig még mily kevés — aránylag az Egyesület tagjainak a száma! Hisz 30,000 vagyunk pinceszerek s még is csak még 1400-an sem vagyunk annak tagjai. Csoportosuljunk, tömörüljünk s álljunk be mindnyájan az Egyesület kebelébe, hisz nem oly sok a tagdíj — havonta 60 kr.! — ki nem dob ki minden héten, hónapban bizony sokszor igazán sokkal többet ennél az összegnél s akkor nem gond az arra, hogy mennyivel üdvösebb, mennyivel hasznosabb czélna fordíthatna volna azt!

A midőn itt a nyilvánosság színe előtt kinyilvánított teljes elismerésem s hálámát ez intézmény iránt s kifejezem annak életrevalóságába vetett hitemet, buzgóan kérem önöket t. Kartársaim, hogy álljanak zászlónk mögé, — a mely zászló a legszebb czélért, a megélhetés előmozdításért s könnyebbség telecélért küzdők zászlaja — álljanak mindnyájan oda s ha szükségük van segítségére csak bizalommal forduljanak ahhoz az Egyesülethez, a mely tisztán a mi érdekeinkért küzd és igyekszik nekünk jobblétet biztosítani.

A legjobbat kívánom Egyesületünk átlás dus működéséhez s kérem úgy az egyesek, mint a nagy közönség pártfogását ahhoz.

Maradtam

Kaposvárott, 1901. június hó 22.

kiváló tisztelettel

Braun József
kávés.

HIREK.

— Géza panasza. Az Abbazia derék fizetőpinczére, a mint azt a „Pesti Hirlap” június hó 20-án megjelent számában írja, Ultsch Géza szaktársunk, aki csak nemrég jublált, panaszszal fordult a járásbíróshoz egy törzsvendég ellen, hogy őt a becsületellen megsértette. Arról volt szó, vajjon a vendég előtte való nap elfelejtette-e a pikolóját megfizetni? (ez nálunk manap divat.) Az értekeny természetű urat ez a kérdés rendkívül fölingerelte és a fizető pinczének olyan szavakat vágott az arcába, amelyek miatt ő bizonyán alaposan megvaldaltatta volna magát — lovasiag uton. Géza polgári uton keresett elégtételt és az ideges törzsvendég ma ezt meg is adta neki. A bíróság előtt hősánatót kért a panaszostól, — Géza megbocsátott, mire a bíró a további eljárást megszüntette.

Már most kérdés, hány pere lenne évenként e bíróságnak ha mi mindnyájan és minden esetben ily értekeny fellépésként becsületünk megvédése érdekében? Annyi tény azonban, hogy hamar leszoktatnánk a könnyen feledő, de annál is hamarabb gorombáskodó vendégeinket, a mostani divo szokásokról.

— 12,000 forint évi jövedelme van New-Yorkban egy pinzernőnek, írja egy néhány lap, és ezt a tényt arról akarják concedálni, hogy New-Yorkban egy pinzér valami miatt pörbe fogta gazdáját és hivatalos vizsgálat alá veték, hogy mennyi egy newyorki pinzér heti keresete (mert ki az Egyesült Államokban minden pinzér heti fizetés és hetenkénti alkalmazásában részétel és épp oly élet módot folytatnak, mint bármely gyári vagy ipari munkás) s kitűnt, hogy némely vendégelőben nagyon is csinos összekésztesz az ki, — úgy hogy megállapították, hogy abban

Vegyünk csak „Pinczér”-gyűjtőt.

a vendéglőben, a hol az illető pincéz alkalmazva volt heti 1000 dollár kereset van, ami évenként megfelel a 12,000 forint évi jövedelemnek — erre nekünk pedig az a szerény megjegyzésünk, hogy nagyon rossz az a mérleg a mely alapján ez megállapított — mert ne feledjük el, a valk tyúk is talán néha egy kukorica szemet . . .

— **X sugarak az éteremben.** Az utóbbi időben sokat panaszkodnak a New-Yorki szállodások, hogy egyre-másra tűnnek el ezüst kanalak, sótartók és más apró ezüst holmik, a melyeket hosszúnjú vendégek visznek el „emlék” gyanánt. Egy szállótulajdonos azt mondja, hogy ebben az évben már több száz ezüst kanalat vettek el. Ezek az „emlék-vadászok” — mondta — nem csak kanalakat, hanem egyéb apró berendezési cikkeket is elémehnek, sőt bizonyosan meg az ágyfüggönyöket is elvinnék, ha nem kellene a földfedezéstől félnők. Ez az „emlék” gyűjtés még annyira elmeresedik, hogy a kanalakat és egyéb elmozdítható tárgyakat majd láncra kell erősíteni, nehogy elveszessenek. A minap vídiám jelenet folyt le egy társaságban, a mely rövid ideig egy elegáns szállóban tartózkodott és a melynek körében véletlenül Röntgen sugarakat mutattak be. A sugarakat hírtelen egy hölgyre irányították és a szébeben megvillágotottak egy eldugott ezüst kanalat. Ez épen az ebéd után történt, a hölgy persze „emlék”-nek tette el a kanalat. A földfedezés természetesen kellemlenlett lete meg a hölgyet, de különben nagy vidámságot keltett. A hölgy mindenféle színeket játszott és esdőközött, égre-földre, hogy csak emlének akarta elvinni a kanalat, a nagyon kellemlenést elrőtött estere. A többi hölgyek pedig mindenféle kifogásokat mondtak, csak hogy őket is ne válgítsák körösztül. A szállodások most azon török a fejüket, hogy mi módon védhetnék meg ezüst holmijokat a Röntgen készülék segítségével.

„Verband”

— **Wagner Józsefről.** Szakirodalmunk nesztora Wagner József az, akiről e sorokban megemlíkeznünk akarunk abból a sajnálatos tényből kifolyólag, hogy lapja, mely 15 évig szolgált szakmáinkat, jó és rossz viszonyok között egyaránt, egyenlő kitartással s aldozatkeszűggel, most amikor a legvirágzóbb helyzetben kellene lennie, küzdelméi és fáradságai díjazásul megszűnt.

Ezelőtt 15 évvel jelent meg egy kis lap, a „Kávéslap Szakközölés.” E lap, mely akkor ját német nyelven íratott, egyszerre csak magyar vezércikkkel jelent meg, mely egyenesen a szerkesztő W a g n e r kívánságára íratott.

Ez tette le az amugyis kítőnően szerkesztett lapnak az alapkövét.

W a g n e r ermyedetlenül dolgozott német származása daczára a magyarság érdekében mindenütt. Ez elérte azt, hogy két év múltán a Wagner név még a legmagyarosabb érzelmű vendéglők között is, közkeveltségnek örvendett.

Hozzá járult ehhez, hogy a „Vendéglős” című lapot is megalapította.

W a g n e r most fokozott hűvel dolgozott, ezéjla levén lapját teljesen magyar nyelven megjelentetni. Ezen czélját el is érte. Ezen eljárása által pedig nem csak szakmáinkban, de általában a nagy közönség körében is nagy támogatást szerzett magának.

W a g n e r disztingált, szelid modorával mindenütt szívesen látott vendég volt szakköreinkben.

Erre vall, hogy későbbi éveiben már csak két nevét ismerték, egyik a „Szerkesztő úr”, másik a beczező „W a g n e r bácsi.”

W a g n e r bácsi mindig a megtestesült pontosság, becsületesség, mindenkinek segítséget szívesen nyújtó ember volt.

Mi pincézrek is csak jót mondhatunk fölére, mert sohasem zárkózott el a mi érdekeink elől. Ha nem is tette abt, teljes radikális irányban, nagyon gyakran foglalkozott bajunkkal. Lapjának megszűntével egy hathatos támogatónkat veszítettünk el.

— **A gyakorlati karambol-játék.** A visszahuzás a karambol-játékban leghasznosabb valamennyi között. Magát a visszahuzást elég könnyben be lehet kisebb

távolságra gyakorolni, de a visszahuzott golyónak kellő irányt adni: ez a nehéz. Nehéz pedig azért, mert a visszahuzás igen élénk, tehát több-kevesebb erősebb lökést igényel. Az pedig már ismeretes dolog, hogy: erős lökés nem biztos. A ki a visszahuzást már egy kissé megtanulta, az ritkán, a ki jól tudja, sohasem fogja elvéveszteni kis távolságra, különösen, ha egyenes irányu. Nagyobbtávolságra még a mesterek sem veszik biztosra; ha pedig hosszú is, ferde irányu is, annyiszor tévesztik el, ahányszor nem. Tekintettel arra, hogy a karambol-játék talán 70-75 százalékat húzások és visszahuzások teszik ki, nem lehet eléggé ismételn fontos voltak az a komoly játékosnak figyelembe ajánlani, hogy mindenekelőtt velük barátkozzék meg tökéletesen, mert a ki legalább fél méterre biztosan nem húz vissza sehase lesz jó játékos. A visszahuzás, mint neve is mutatja, abban áll, hogy a golyó visszafut, mihelyt egy előtte álló másik golyóba ütközik. Hogy tehát a visszahuzás jól sikerüljön, a II-t közepén vagy legalább háromnegyed részben kell találni, hogy az I-nek erejét átvegye. A golyó, mielőtt hátrafordulna, rendszeren egy pillanatra megáll, tétovázik, néha követi is a II-t, főhászálva eredeti haladóereje csekély maradványát. Midőn az I. mossa van a II-től, a hátraforgás elgyöngül mire odaér s a lökés nem sikerül, kivált ha ketlenül erősebb volt. Viszont bizonyos erőmérték híján a hátraforgás nem lesz elég élénk, csak a legnagyobbmalabb kéz vállalkozzék ilyen állások megújítására. Vannak különben, kik megújítják, ha az I. és II. két méterre állanak is egymástól. Visszahuzásnál a következő elveket mindig szem előtt tartani: minél telibb érte az I. II-t és minél mélyebb fogással indítottok, annál könnyebben fut vissza. Itt különösen kívánatos: biztos kéznnyereg, könnyű dákotartás és krétázás. Megfoghatatlan módon elérjed az a balhít, hogy ily lökésnél a dákót vissza kell rútni. Pedig ennek csak olyankor van értelme, midőn a II-höz igen közel álló I. golyó visszajött, a dákó hegyébe ütődnek és így főnnadnak. Minden hosszú visszahuzásnál nyujtott lökés alkalmazandó; ne féljen a kezdő, karját kinyújtva melyen a golyóba hatolni, mintha keresztül akarná szurni. Ha pedig az említett közel állásoknál ezt nem teheti, csukdójával lökjön s ne a karjával, a mit különben minden lökésnél ajánlunk.

— **Hircsarnok.** Moczkovcsák Gusztáv éthordói állást nyert Kaposvár, Fleischman éterem. — Neiwirth Arnold felsz. Árpád ká.v., Ujpest. — Marikus Imre éth. Barabás éterem. — Grosz József éth. állást Érsekújvárt, az „Oroszlán” szállodában. — Wolf József felsz. Kaldor ká.v. — Breier Gyula éth. állást Nemzeti-szálló. — Pethó György éth. Mukács éterem. — Keresztin Dezső felsz. Cassino-ká.v. Budán. — Kovács József éth. „Gondúzó” éterem. — Horváth János felsz. Király-ká.v. — Orosz István éth. állást Fehér ló-szálló. — Zsonya László felsz. Központi-ká.v. — Lütz János Ferencz fizető „Szent Lukács” fürdő.

(Helyszükö miatt jövő számbunkban folytatjuk.)

Gasztronómia.

Szauer Sándor ismert kartársunk, aki az „Ételek és italok ismerete” című könyvet már régebben írta meg, most a „Szakácsmesterek lexicona” czimen új könyvet állított össze. Ezen könyvrre való előfizetésre hívja fel a szaktársakat.

Ezen könyv megjelenése augusztus elsejére van tervezve, s csakis annyi nyomatik belőle, a mennyi az előfizetési szelvények alapján számba megrendeltetik. A könyv megrendelhető Egyesületünkben, Dohány-u. 40. a közvetítő ügyosztálynál. Ara a könyvnek 6 korona, melyből (a szakegyesület levéladottakból) 1 koronát a munkanélküli kartársak segélyezésére Szauer szaktársunk felajánlott.

Szerkesztői posta.

B. J. Győr. Mi a pincéznyelvröknek nem csak az elpusztítási módját ismerjük, de a tapasztalatok alapján a receptjeit is tudjuk, hogy vegyileg miből áll egy pincéz ügynök. Kíváncsi rá?

Alkotó részei a következők: 5 kg. piszok, 10 kg. ravasság, 15 kg. szemtelenség, 20 kg. bucsotelenség, 25 kg. hazugság, 30 kg. jellemtelenség, jól összekeverve, s ha még felöntik 5 liter desztillált pimaszággal és jól behintik gasszággal, kész a pincézér ügynök.

K. F., Budapest. Mi is elküldtük az összes vidéki pincézér-cyeteleknek a „Magyar Hírlap” f. hó 25-iki számát.

Máthé Lajos, Karlsbad. Levélét vettem, s arra hosszabbban fogok válaszolni, údv. Tarsis.

Gottlieb Lajos, Karlsbad. Udvozló sorait vettem és köszönök. **Varga István, Hévíz.** Remélek, hogy megkapta már a hivatott lapokat, a melyeket kész örömmel küldtünk, mint bármikor a mikor ily igaz készséggel találkoznék, üdvözlöjlek.

Szauer Sándor, Temesvár. Levélét vettem, a minék nyomát belül megtalálja. Előzöket mindent követni, hogy könnyű minél szélesebb körben elterjedjék, a melyet már magunk is jóvá kívánunk szánni és örömmel várunk Level met.

Braun József, Kaposvár. Kíváló czikket örömmel vettem és sietünk azt közölni.

Knöpfér Mór, Újvidék. Csak úgy érhet el valakit, ha ajánlott levelén sürgeti az idélet végrehajtását, illetőleg a végrehajtást.

Kiadja a „Budapesti Pincézér Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete.”

Felélés szerkesztő: Farkas János.

MOLNÁR VILMOS

cs. es kir. szab.

SÉRVKÖTÉSZ ÉS KEZTYÜGYÁROS.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmába vágó különlegességekben.

Budapest, VII., Károly-körút 28. szám.

Kiszolgál itt kapható a szabadalm. kettős és egyoldaltú sérvkötő, legjobbak elismert

Egyedül az én poltattim vannak ugy készítve, hogy bármely testtartáshoz és testmozgáshoz simulnak, s rugalmas ellenállásuk minden más készítménynél nagyobb és állandóbb. Felottámán feldörzsölések, borböbök, maradások s kellemetlen nyomás érzések ki vannak zárva.

Sérvkötőim ára a legjutányosabb.

A legszebb és legutányosabb **keztük** nálam kaphatók. Egyetlen raktár legelőször **pincézér-laskákban, s elpusztíthatatlan legkulonféltébb pincézér-laskákban,** melyekre különösen felhívom a vendéglős és pincézér urak figyelmét.

Tisztelettel MOLNÁR VILMOS.

A vonatok érkezése Bpest ny. p. udvarra.

Érvényes 1901. május hó 1-től.

D é l e l ő t t		h o n n a n	
vonat szám	óra perc	vonat neve	h o n n a n
701	12 50	kel. ost. j.	Konstantinápoly
		expr. v.	Bukarest
161	4 40	sz. v.	Palota-Ujpest
163	5 40	"	Palota-Ujpest
6101	6 15	"	Szolnok, Cegléd
1407	6 30	"	Berlin, Zsolna
165	6 40	"	Palota-Ujpest
709	7 15	"	Bukarest, Vereiozova
4107	7 25	"	Dorog
167	7 35	"	Palota-Ujpest
117	7 45	"	Bécs
0011	7 50	v. v.	Lajosmizse
130	8 10	sz. v.	Nagy-Máros
713	8 25	"	K.-K.-Főgyűzháza
4101	8 35	"	Esztergom
127	8 45	"	Párkány-Nána
1403	9 45	gy. v.	Berlin, Zsolna
160	10 10	"	Palota-Ujpes
715	10 55	"	Szeged
143	11 06	"	Érsekújvár

A vonatok érkezése Bpest k. p. udvarra.

645	5 00	l. szec.	Arad
327	5 20	v. v.	Berlin, Rutka
1707	5 45	sz. v.	M.-Sziget
607	6 10	"	Brassó, Arad
47	6 15	l. szec.	Bicske, Sárbogárd
405	6 35	sz. v.	Lemberg, Miskolc
7	6 45	v. v.	Bécs, Sopron
1) 410	6 55	gy. v.	Csorbá, Kassa
907	7 06	sz. v.	Belgrád, Brod
507	7 10	"	Brassó, Kolozsvár
1303	7 25	"	Grác, Fehring
309	7 30	"	Hatvan
501	7 50	gy. v.	Bukarest, Brassó
1021	7 55	v. v.	Paks, Adony-Szabolcs
1505	8 15	sz. v.	Kassa, Csorbá
1005	8 20	"	Fiume, Zágráb, Eszék
1003	8 40	gy. v.	Róma, Fiume
311	8 45	sz. v.	Hatvan
509	9 15	"	Szolnok
91	9 20	"	Győr
900	10 05	"	Szabadka
307	10 05	"	Rutka, Fülök
23	10 20	"	N.-Kiszta, Trieszt

A vonatok érkezése Bpest k. p. udvarra.

Érvényes 1901. május hó 1-től.

D é l u t a n		h o n n a n	
vonat szám	óra perc	vonat neve	h o n n a n
317	12 25	sz. v.	Gödöllő
301	12 30	gy. v.	Berlin, Rutka
903	1 05	"	Konstantinápoly
601	1 10	"	Bukarest, Arad
1901	1 25	"	Gyékényes, Pécs
403	1 30	"	Lemberg, Kassa
3	1 50	"	London, Páris, Bécs
503	1 50	"	Kolozsvár, Debrecen
373	3 10	sz. v.	Hatvan
21	4 25	"	Bicske
319	5 35	"	Gödöllő
27	6 05	"	Győr
505	6 20	"	Brassó, Kolozsvár
905	6 40	"	Belgrád, Eszék
605	7 20	sz. v.	Berlin, Rutka
3) 321	7 50	"	Szerencs
1007	8 00	"	Bécs, Grac
1705	8 10	"	Brassó, Arad
1706	8 20	"	Gödöllő
407	8 30	"	Fiume, Zágráb, Pécs
1001	8 35	gy. v.	Stanislaw, M.-Sziget
941	8 45	tv. szec.	Bicske
1507	8 50	sz. v.	Munkács, M.-Sziget
3) 19	9 00	"	Róma, Fiume, Zágráb
9	9 15	"	Kis-Körös
803	9 20	gy. v.	Csorbá, Kassa
603	9 40	"	Bécs, Grác
1301	9 45	"	Berlin, Rutka
401	10 00	"	J.N.-Szeben, Gyufahérv.
3) 213	10 30	sz. v.	Kolozsvár, Stanislaw
3) 215	10 40	"	Grác, Fehring
17	10 50	"	Munkács, Kassa
		"	Nagy-Káta
		"	Hatvan
		"	Komárom

1) Közlekedik június 15-től bez. szept. 15-ig.
2) Közlekedik ünnepek- és vasárnap május 15-től bezárólag szeptember 15-ig.
3) Bukarestől csak június 1-től.

ALAPITATTOT 1869.

HONI IPAR! HONI IPAR!

KISZELA ÁGOSTON

Első hazai bórind és bórurugyára.

En gros és detail osztálya:

BUDAPEST,

**VII. Klauzál-utca 4. sz.
VII. Dohány-utca 46.**

Mindenféle utazó eszközök dúsz választékban. Különösen ajánlom a **főpincézér** urak figyelmébe az általam feltalált pincézértáskát, mely a gyomrot szorító nadrágszíjat nélkülözhető teszi.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gránitz József

fehőernemű tisztító

Budapest, VII., Izabella-utca 17. szám.

(a Magyar színházzal szemben.)

Elvállalja ingek, gallérok, kézfélék, díszes báli ruhák, valamint szálldal- és vendéglői ruhák tisztítását **chlormész nélkül**, a legelőször árban. Kívánatra a ruhát elhozatom és díjtalanul házhöz szállítom.

Megrendelések levelezőlap után, pontos cím megjelölésével eszközözhetőek.

Videki megrendelések pontosan teljesítenek.

MARFÖLDY DANIEL

ÁGYENEMŰ-KÉSZÍTŐ

BUDAPEST, VII., SZENTKIRÁLYI-UTCA 10. SZ.

— Minden e szakmába vágó czikket készítek, u. m. —
paplanokat, derékalyákat (matrác),
**** ragugony ágybetéteket, ****
szalmazsákokat, ablakpárnákat

Átdolgozásokat és javításokat elvállalok a házba és házon kívül.

Több száz orvos által ajánlva

KRISTÁLY KÁSVÁNYVIZ

LEGYEN MINDENNAPI ASZTALI ITALOD.



Fogak és Fogsorok

a gyökér eltávolítása fölösleges, szájpadiás nélkül is a rágásra alkalmas, valódi amerikai módszer szerint 10 évi jótállással beilleszt:

KOVÁCS J.

fogműterme

Budapest, VII. Károly-körút 9. II. 8. (gr. Hadik palota)

•• takálható reggel 9-től, d. u. 5 óráig. ••

Vidékiek 24 óra alatt kielégítetnek.

— A Budapesti Pinczerek Szakegyletének tagjai 50% engedményben részesülnek, illetve fél árban — esetleg részletfizetésre is! —

Honi Ipar.

Aki olcsó és jó honi gyártmányú cipőt akar vásárolni, az forduljon:

Honi Ipar.

WEILER ALBERT

czipész mesterhez

VII., Király-utca 59/b. BUDAPEST, VII., Király-utca 59/b.

Speczialista fájós lábakra való czipők készítésében.

Női czipők:

Kívonat az árjegyzékből:

Uri czipők:

Kivágott bőr vagy lasztin czipők	1.80
Kivágott finom lack-czipő	2.—
Finom lasztin czugos czipő szivalaku	3.—
Finom zergebőr czugos czipő Besmerkalak	3.—
Finom keptyubőr czugos czipő besetz	3.80
Finom keptyubőr czipő salonlack borításu	3.80
Finom zergebőr regatta félczipő	2.20
Finom zergebőr regatta gombos vagy fűzős	2.20
Finom világos gombos vagy fűzős	4.—
Zergebőr magas gombos czipő	4.20
Keptyubőr gombos czipő lack-borításal.	4.30

Erős duplat. borjubőr munkába való czipő	3.—
Finom vikszesbőr besetz-czipő kapl. vagy anélkül	3.50
Erős sima borjubőr czipő	4.—
Finom borjubőr zergebőtetés czipő	4.—
Finom kidbőr betetés czipő	4.50
Finom salonlack kidbetetés czipő	4.50
Fekete vagy sárga regatta félczipő	3.50
Valódi bagaria vízmentes csizma	10.—

Gyermek czipők 1 ftről 3 frtig.

Meg nem felelő árúk visszavétetnek s a pénz visszaadatik.

Különös figyelem! A Pinczér szakegylet tagjai kedvezményben részesülnek. **Különös figyelem!**



PINCZER-GYUJTÓ

5%

a Vendéglősök Menhelye

és a

Sz. V. K. P. K. Orsz. Nyugdíjegyves.

javára.

Kizárólagos raktár:

Groszman és Gönczi

Budapest, VII. Klauzál-utca 10.

◀ Czimbalmain az ezredéves kiállításon kitüntetve. ▶

Szalon-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitűnő erős csengő-hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár 150 frt, nálam 75 frtért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta 8 frtért.

— Árjegyzéket bérmentve küldök. —

JEGESI GÉZA

műköveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII. Nefelejts-utca 43.

készítési telepen.